

Nr 622

Av herr **Kronstrand m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 68, med förslag till lag om semester, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 772 i Andra kammaren)

Proposition nr 68 med förslag till lag om semester bygger i det väsentliga på de förslag om en ny semesterlag som 1960 års semesterkommitté framlade förra året.

Enligt propositionen motsvarar förlängningen av den lagstadgade semestern med en vecka från produktionens synpunkt en förkortning av veckoarbetstiden med en timme. En reform av denna omfattning lär inte, om den genomföres successivt på det sätt som följer av kommitténs förslag, i och för sig utgöra något större hinder för fortsatt ekonomisk expansion. Vi delar departementschefens tilltro till att arbetsmarknaden skall kunna inrätta sig efter fyraveckorssemestern på sådant sätt att reformen inte hämmar vårt näringslivs utvecklingsmöjligheter och internationella konkurrenskraft och tillstyrker förslaget om införande av lagstadgad fyraveckorssemester.

För många grenar inom näringslivet kommer det utan tvivel att medföra allvarliga olägenheter om arbetstagarna kommer att uttaga hela fyraveckorssemestern i en följd. 1960 års semesterkommitté uttalade i detta sammanhang att de produktionsmässiga nackdelarna av en sammanhängande fyraveckorssemester kan bli beaktansvärda inom vissa delar av näringslivet, främst då inom sådana grenar där verksamheten har sin tyngdpunkt förlagd till sommaren eller är av servicekaraktär. Svårigheter kan även tänkas uppstå för industri med kontinuerlig drift samt för vissa exportnärningar, framhöll kommittén. Vi vill också påpeka, att den semesterstängning som många industriföretag numera tillämpar under sommaren medfört kännbara störningar i varutillförseln till detaljhandeln. Det är stor risk för att sådana störningar kan bli ännu mer kännbara vid en utökning av den sammanhängande semesterperioden från tre till fyra veckor. Följden blir en försämring av detaljhandels möjligheter att erbjuda konsumenterna det varusortiment som dessa kräver. I praktiskt taget alla remissyttranden från organisationer inom den privata arbetsmarknaden har yrkats att arbetsgivaren skall tillförsäkras rätt att besluta om uppdelning av semestern i den mån denna överstiger 18 dagar. Enligt vår åsikt är det motiverat att beakta denna enhälliga företagaropinion när statsmakterna bereder sig att belasta företagsamheten med det ytterligare kostnadspålägg

som den utökade semestern innebär. I syfte att i möjligaste mån tillmötesgå önskemålen om medinflytande från arbetstagarnas sida bör stadgandet om semesterns förläggning ges sådan innebörd att arbetsgivaren tillförsäkras rätt att efter samråd med arbetstagaren besluta om uppdelning av semestern, varvid en period skall utgöra minst 18 dagar.

Även från de anställdas sida kan de ökade möjligheter till uppdelning av semestern, som motionen syftar till, vara av stort värde speciellt när det gäller att få semesterns huvuddel förlagd till den mest attraktiva delen av året. Redan nu råder vid många företag stor spridning av semestertiden, varvid de yngre arbetstagarna ofta får sin semester förlagd till sommarens utkanter. En fjärde semestervecka i följd skulle innebära en ökad risk för dessa arbetstagare att få sin semester helt förlagd utanför attraktiv semestertid, enär de som redan nu med ålderns rätt har semester på bästa tid säkerligen önskar få ta ut hela sin semester i en följd.

Vid införandet av treveckorssemestern år 1951 stadgades rätt för företagarna att bestämma om semesterns fördelning på två perioder. De skäl som rådde då synes i ännu högre grad vara för handen nu sett ur såväl arbetstagarnas som arbetsgivarnas synpunkt. Bestämmelserna bör, i varje fall under en övergångsperiod tills erfarenhet vunnits om den nya lagens verkningar, ge vida möjligheter till en spridning av den fjärde semesterveckan. Detta bör vara ägnat att medverka till fyraveckorssemesterns smidiga genomförande.

Med stöd av ovanstående hemställer vi,

A. att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 68 måtte för sin del besluta, att § 10, andra stycket, lagen om semester ändras därhän, att arbetsgivaren ges rätt att efter samråd med arbetstagaren besluta om uppdelning av semestern, varvid en period skall utgöra minst 18 dagar,

B. samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 mars 1963

J. Kronstrand

Stig Stefanson

Erik Boheman